

nogenlunde gunstige Forhold private Folk ville paatage sig at udføre disse Bygningsarbejder efter en passende Plan. Dette har ikke hidtil været alvorligt forsøgt. Jeg troer saaledes ikke, at vi bør gaae ind paa Forslaget; vi bør være forsigtige med at betrede denne Bane, med at lade udføre saadanne Forfjønninger af Byen med Statens Penge (Hør!). Kjøbenhavns Forfjønning maa altid, i det Mindste for en Deel, blive Kjøbenhavns egen Sag (Hør!); der maa være Deelagtighed derfra Byens Side, og den maa vistnok endog i den væsentligste Grad udgaae derfra; thi Kjøbenhavn er allerede ved de offentlige Midler, der ere anvendte dertil, voxet udover Landet (Hør!), og at fortsætte dette System længere under disse Omstændigheder, vilde være vrangt.

Finantsministeren: Jeg veed ikke hvad den ærede Rigsdagsmand siger til, naar han siger, at man skulde have „listet sig til“ at fortsætte disse Bygningsarbejder i de foregaaende Aar. Jeg troer, at man fra Regjeringens Side stedse i saa Henseende er gaaet frem med den fornødne Næbhed, og, om jeg ikke feiler, ere de Bevillinger, som have fundet Sted, Resultatet af her i Thinget gjentagne Discussioner og Afstemninger, saa at Sagen har været saa vel overveiet, at Ingen derved kan være overlistet. Jeg veed heller ikke, med hvilken Grund man kan sige, at det er ufyldstgjørende og unødvendigt, at Postbygningen er opført. Den ærede Rigsdagsmand kan saalidt som Nogen, der ellers interesserer sig for Postvæsenet, have nogen Erfaring derom, da Bygningen ikke endnu er fuldfærdig, eller sat i fuldstændig Brug, og det er i og for sig temmelig antageligt, at, naar den lovgivende Magt har anseet den for nødvendig, saa maa den ogsaa ansees for at

være det, ialt Fald saalænge indtil det Møde satte ad Erfaringens Vej foreligger. Den ærede Rigsdagsmand mener, at Vædringsforslaget indeholdt en „Begyndelse“, man skulde vogte sig for. Det er ingen Begyndelse; jeg har tilladt mig at fremhæve, hvilket den ærede Rigsdagsmand maa have overhørt, at det er det næstsidste af dette Slags Bygningsarbejder, den næstsidste Pengebevilling af den Art, og at Bygningerne ikke blot ere bestemte til Forfjønning, men ogsaa til Vortleie og Salg. Jeg vil meget gjerne indrømme den ærede Taler, at det maaskee havde været henfigtmæssigere, i sin Tid at have begyndt paa de egentlige Toldbodarbejder først, men jeg skal dertil bemærke, at det i alt Fald ikke er min Skyld, at der ikke begyndtes dermed, og naar Taleren er om, hvorledes man dengang, man først kunde føle sig synderligt generet ved det foreslaaede Bygningsarbejde, skulde fortsætte, saa var man bunden — der var allerede opført een Bygning, og saavidt jeg erindrer paa begyndt en Deel af en anden dengang, der først var Spørgsmaal om her paa Rigsdagen at bevilge Penge dertil. Naar den ærede Rigsdagsmand siger, at der ikke har været Leilighed til at prøve Beregningerne og Planerne, og naar han føler sig overbevist om, at Arbejderne ere unødvendige, saa er det ikke Regjeringens Skyld, thi dengang, ligesom ogsaa nu, har det været tilbudt det ærede Udvalg — skjøndt det er en Selvfølge, at et saadant Tilbud ikke behøvedes — at see Tegningerne og Overflagegene over den tilbageværende Deel af Bygningsarbejderne. Det forholder sig heller ikke ganske rigtigt, naar den ærede Rigsdagsmand siger, at der ikke er gjort noget alvorligt Forsøg paa at see disse Arbejder udførte for privat Regning; det maa jeg paa det Bestemteste benægte.